

การสนทนา

การสนทนา คือ การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ผู้พูดควร รู้จักใช้คำให้เหมาะสมกับโอกาสในการพูด รู้จักใช้คำว่า สวัสดี ขอบคุณ ขอโทษ ไม่เป็นไร เช่น สวัสดี ใช้เมื่อ พบผู้ใหญ่ คุณครู หรือคนรู้จักเป็นครั้งแรก ของวัน ขอบคุณครับ(ค่ะ) ใช้เมื่อ รับของจากผู้อื่น เพื่อนหยิบของให้ หรือผู้อื่นที่ทำประโยชน์ช่วยเหลือแก่เรา ขอโทษ ใช้เมื่อ ทำให้ผู้อื่นโกรธ ทำให้ผู้อื่นเสียหาย เตือนเพื่อน หรือเดินชนเพื่อน หยิบสิ่งของผิดไป ไม่เป็นไรครับ(ค่ะ) ใช้เมื่อ ผู้อื่นกล่าวคำขอโทษ หรือกล่าว ขอบคุณ การพูดสนทนาควรไม่พูดนินทาให้ร้ายผู้อื่น และไม่พูดเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น แสดงกริยาสุภาพและเหมาะสมขณะพูด ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้ที่ถูกด้วย ถ้าพูดกับผู้ใหญ่ จะต้องมีการลงท้ายด้วยคำว่า ครับ ค่ะ เสมอ พูดให้ตรงเนื้อหาที่จะพูด มองหน้าผู้ฟังเวลาพูด พูดเสียงดังฟังชัด มีการใช้ท่าทาง สีหน้า แววตา ประกอบการพูดเพื่อสื่อสารให้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดระหว่างกัน แต่งกายให้สุภาพและสะอาด

แสดง	[sadeɛŋ]	<small>あらわ しめ</small> 表す、示す
กริยา	[kriyaa]	<small>どうさ どうし</small> 動作、動詞
สุภาพ	[sùphâap]	<small>ていねい じょうひん</small> 丁寧な、上品な
ขณะ	[khanà]	<small>じ じき</small> 時、時期
คำลงท้าย		<small>ごまつ せつびご</small> 語末、接尾語 (ลงท้าย 終わる、最後に)
เนื้อหา	[núa hǎa]	<small>ないよう ほんだい</small> 内容、本題
ดัง	[daŋ]	<small>おおごえ</small> 大声の
ชัด	[chát]	はっきりと
ท่าทาง	[thâa thaan]	<small>しせい たいど</small> 姿勢、態度
แววตา	[weew taa]	まなざし (แวว 光)
ประกอบ	[prakòɔp]	<small>こうせい</small> 構成する
สื่อสาร	[sùusǎan]	コミュニケーションする、 <small>でんたつ</small> 伝達する
ระหว่าง	[rawàan]	<small>あいだ</small> 間
กาย	[kaai]	<small>しんたい</small> 身体
สะอาด	[sa àat]	<small>せいけつ</small> 清潔な